

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 316-1912)

Originalt emne

Sygehuse

Sygehuse/Desinfektion, Desinfektører

Sygehuse/Kommunens Sygehus (Kommunehospitalet)

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 19. september 1912](#)
- 2) [Byrådsmødet den 3. oktober 1912](#)
- 3) [Byrådsmødet den 17. oktober 1912](#)
- 4) [Byrådsmødet den 13. februar 1913](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 19. september 1912 - side 2

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 316-1912)

Fra Udvalget for Sygehusene forelaa følgende Indstilling angaaende Forslag til nyt "Regulativ for Aarhus Kommunehospitaler" :

"Hermed tillader man sig at fremsende til Byraadets Vedtagelse Forslag til et nyt "Regulativ for Aarhus Kommunehospitaler".

Forslaget er udarbejdet paa Grundlag af det alt bestaaende Regulativ for Kommunehospitalet, og Udvalget har ikke fundet Anledning til at foreslaa ret mange Ændringer ud over, hvad der paakræves ved de Forandringer, der skal finde Sted, naar Marselisborg Hospital tages i Brug. Af de vigtigste Ændringer skal fremsættes følgende:

Kommunehospitalet faar fremtidig to Overlæger, en medicinsk og en kirurgisk.

Hospitalet er nu saa stort, og de to Grene af Lægevidenskaben er saa forskellige, at man ikke kan vente, at. der blandt Ansøgerne til eet Overlægeembede vil findes nogen, der med Interesse og tilstrækkelig Dygtighed kan lede Behandlingen af de forskelligartede Sygdomme. Den medicinske Afdeling vil til at begynde med være noget mindre end det sædvanlige (Afdelingen bliver paa ca. 80 Senge); men Udvalget mener dog, det vil være urigtigt ikke ved Hospitalet at have en Læge, der er Specialist i medicinske Sygdomme.

Ved Kommunehospitalet har hidtil været

ansat 7 Læger, nemlig: 1 Overlæge, 1 2. Læge, 1 Læge ved Røntgenafdelingen, 1 Reservelæge samt 3 Kandidater. Der vil efter det foreliggende Forslag blive 8, idet der i Stedet for

2. Lægen ansættes en Overlæge, samt nyansættes en Reservelæge.

Ved Marselisborg Hospital vil dervære

Brug for en Overlæge samt en Reservelæge.

Som Overlæge bør der heransættes en

Specialist i Hud- og Kønssygdomme. Det foreslaas, at han tillige skal være visiterende Læge, og der tillægges ham i den Anledning to særlige Konsultationsværelser i Hospitalets Administrationsbygning. Saafremthantilligei sin

Egenskab af visiterende Læge skal give gratis Konsultationer i Byen, maa der tillægges ham et særligt Vederlag herfor.

Udvalget kunde tænke sig, at hele den offentlige Behandling af Kønssygdommene her i Byen blev underlagt ham; saafremt Byraadet kan slutte sig hertil henstilles, at Sagen optages til særlig Drøftelse.

De tre Overlæger skulde danne et Lægeraad en Ordning, der almindeligvis indføres i de Byer, hvor der ved Kommunens Hospitaler findes flere Overlæger. Ordningen forekommer Udvalget at være heldig og praktisk.

Der har i Udvalget været Enighed om at forhøje Taksterne for Kur og Pleje paa Hospitalerne for saa vidt det angaar Enestuepatienter, Patienter boende uden for Byen og Patienter for hvem det offentlige betaler (forudsat at denne Betaling ikke er fastsat ved

Lov), hvor imod Flertallet ikke har kunnet anbefale en Forhøjelse af Taksterne for Patienter paa Fællesstue fra Aarhus By navnlig af Hensyn til de statsanerkendte Sygekasser, der jo i Forvejen har ret ondt ved at klare sig. Angaaende Taksterne i en Del andre Byer henvises til medfølgende Bilag I og angaaende den foreslaaede Forhøjelse henvises til Bilag II.

Reglerne for den offentlige Desinfektion har ikke tidligere været optaget i Hospitalets Regulativ (Desinfektionen henhører under Sundhedskommissionen); men da Kommunen jo maa afholde Halvdelen af de hermed forbundne Udgifter, og Desinfektionsanstalten skal drives sammen med Marselisborg Hospital, har man ment det rigtigst at optage Reglerne for Desinfektionen i Hospitalernes Regulativ. Man har ført Forhandlinger med Sundhedskommissionen desangaaende, og Resultatet er den foreliggende Indstilling.

Betalingen for den offentlige Desinfektion har hidtil været noget lavt ansat, Reglerne, hvorefter Betalingen er sket, har været noget udviklede, og Desinfektørerne har været lønnet dels med fast Gage og dels med Sportler. Man har med det foreliggende Forslag søgt at bringe Betalingen i Overensstemmelse med den virkelige Udgift, søgt at gøre Reglerne for Betalingen simplere samt foreslaaet, at Sportlerne bortfalder. Samtlige Udgifter afholdes herefter forskudsvis af Hospitalets Kasse, ligesom al Indtægt af privat Desinfektion indgaar i Hospitalets 1 Kasse. Angaaende den bestaaende og foreslaaede Ordning se iøvrigt medfølgende Bilag III og IV.

I Henhold til foranstaaende skal Udvalget tillade sig at fremsætte følgende Forslag til Beslutning:

1. Byraadet tiltræder medfølgende Forslag til Regulativ for Aarhus Kommunehospitaler samt indsender det til Ministeriets Approbation :

Et Mindretal, J. C. Petersen, foreslaar, at § 11 i Regulativet ændres derhen, at den "almindelige Betaling" paa Fællesstue bliver 2,00 Kr. pr. Dag i Stedet for som hidtil 1,70 Kr.

2. Udvalget bemyndiges til at opslaa de ledige Overlæge- og Reservelægepladser. De lønnes

i H. t. Regulativet, og Pladserne tiltrædes 1/4 13.

Endvidere, da det vil være nødvendigt, at en Del af Funktionærerne ved Marselisborg Hospital antages, forinden Hospitalet tages i Brug:

3. Udvalget bemyndiges til at opslaa følgende Pladser ved Marselisborg Hospital. For en Inspektør, en Maskinmester samt en Oldfrue.

Inspektøren ansættes fra 1/1 13. Hans Løn fastsættes til 2000-2800 Kr. --- 350 Kr. for Bolig m. m. (7. Lønklasse).

Maskinmesteren ansættes 1// 12. Hans Løn fastsættes til 1600-2400 Kr. --- 300 Kr. for Bolig m. m. (9. Lønklasse).

Oldfruen ansættes fra 1/1 13. Hendes Løn fastsættes til 500-800 Kr. + fri Station (19. Lønklasse)."

Mousten forelagde Indstillingen og bemærkede herunder, at Kravet om Ansættelse af 2 Overlæger var stillet allerede i 1893, og at der siden da var sket det, at de kirurgiske Patienter efterhaanden havde fortrængt de medicinske fra Kommunehospitalets Hovedbygning, saaledes at denne nu helt dannede en kirurgisk Afdeling. Merudgiften ved at faa 2 Overlæger vilde ikke blive synderlig stor, idet den ny Overlæge vilde erstatte den nuværende 2. Læge, hvis Løn var 2400 Kr., medens Overlægens blev 3500 Kr. Med Hensyn til Bemærkningen i Forslaget om, at Overlægen ved Marselisborg Hospital skulde bo paa Hospitalet, hvis det forlangtes, bemærkede Taleren, at denne Ordning oprindelig ikke var tænkt, men at den kunde blive ønskelig, fordi det maaske kunde blive vanskeligt at faa en habil Reservelæge, hvorved det altsaa vilde blive nødvendigt, at Overlægen fik Bolig paa Hospitalet. Der behøvedes imidlertid ikke at bygges nogen særlig Bolig til Overlægen, idet man nok kunde indrette en Bolig til ham ved forskellige Omforandringer, og foreløbig gik man ud fra, at han ikke skulde bo paa Hospitalet. Efter Forslaget skulde Overlægerne ansættes af Byraadet efter Indstilling af Udvalget, medens Overlægen efter det nugældende Regulativ skulde ansættes af Byraadet med Justitsministeriets Approbation. Den foreslaaede Løn for Overlægerne var noget mindre end den nuværende, men den samme, som blev givet i Odense, hvor der nylig var sket Ansættelser efter den. Udvalget havde fundet det rigtigst at indføre en Bestemmelse om, at Personalet ikke under nogen Form maatte modtage Drikkepenge, samt at det for at blive ansat skulde møde med Helbredsattest. Hidtil havde der været skelnet mellem almindelig og bedre Forplejning. Denne Ordning var Udvalget gaaet bort fra, idet det mente, at Patienterne burde have den Forplejning, der passede til dem. Som anført i Indstillingen var Udvalget enig i at foreslaa Taksterne for indenbys Patienter paa Enestue forhøjet fra 3 til 4 Kr., for udenbys paa Fællesstue fra 2 ½ til 3 ½ Kr. og paa Enestue fra 3 ½ til 5 Kr. samt for Patienter, der

indlægges for offentlig Regning, og for hvilke man fik Refusion fra 2 Kr. til 3 Kr., herfra dog undtaget tuberkulose og epidemiske Sygdomme, hvor Betalingen er fastsat ved Lov. For veneriske Patienter foresloges der en Betaling af 4 Kr. pr. Dag, men muligvis vilde denne Forhøjelse ikke blive godkendt af Ministeriet, uagtet 4 Kr. næppe dækkede alle de med saadanne Patienter forbundne Udgifter. Som anført i Indstillingen foreslog Udvalget en anden Ordning for Desinfektionen, og Taksterne herfor sattes noget op For Desinfektion af Opholdsrum skulde der betales efter Værelsets Størrelse og for Desinfektion af Sengetøj og Gangklæder pr. Levering. Ganske vist kunde der ogsaa fastsættes Takst for hvert Stykke, der blev disinficeret, men Udvalget ansaa det for praktisk at regne pr. Levering. Refusionen vilde efter disse Takster stige fra 1500 Kr. til godt 3000 Kr. Sluttelig bemærkede Taleren, at Udvalget kun havde tænkt sig en 1. Behandling af Sagen i Dag, dog vilde det godt have, at Byraadet allerede nu vedtog Indstillingens sidste Del, altsaa om Opslag af de ny Poster.

J. O. Petersen udtalte, at der var en lille Divergens i Udvalgets Syn paa Takstforhøjelserne, idet Taleren tillige foreslog at forhøje Taksten for indenbys Patienter paa Fællesstue fra 1 Kr. 70 Øre til 2 Kr. pr. Dag. Naar man, da de nuværende Takster for mange Aar siden var blevet fastsat, da var gaaet ud fra, at 1 Kr. 70 Øre var passende, kunde det ogsaa nok nu være passende at sætte denne Takst en lille Smule op. Det kunde være rigtigt nok, at de sunde skulde betale noget for de syge, men der burde ogsaa være en Grænse. Naar Taleren nu foreslog 2 Kr., kunde man vel ogsaa gaa ud fra, at det vilde være en rum Tid, inden der atter skete nogen Forandring, og det maatte da ogsaa erindres, at Hospitalets Underskud stadig steg og nu var oppe paa 90-100000 Kr.

Simonsen fremhævede som en af de vigtigste Forandringer, at der skulde være 2 Overlæger ved Kommunehospitalet, en kirurgisk og en medicinsk, medens der hidtil kun havde været 1, der havde kirurgisk Uddannelse. Naar der nu skulde gøres en Forandring, kunde det have Interesse at vide, om den nugældende Ordning havde medført saadanne Ulemper eller uheldige Forhold, at en Forandring var nødvendig. I de ydre Forhold var der jo intet forandret, der krævede Ansættelsen af en medicinsk Overlæge. Hospitalet var ikke blevet større paa det medicinske Omraade, snarere mindre ved Forlæggelse af Patienterne. Talerens Betænkelighed ved at have to sidestillede Autoriteter paa et Hospital var til Dels foraarsaget ved den Lægestrid, der havde fundet Sted i København for et Aars Tid siden, og hvor to kendte Læger beskyldte hinanden for at have behandlet en Patient uforsvarligt.

Skulde lignende Forhold opstaa ved Kommunehospitalet, vilde det være meget uheldigt, idet man ingen Autoritet havde, der kunde afgøre, om den kirurgiske eller den medicinske Afdelingskulde have Patienten. Hvis der altid var et loyalt Forhold mellem Lægerne, var der selvfølgelig intet i Vejen, men Lægestriden i København viste jo, at Lægerne kunde være lige saa smaa som andre. Som Folge af dette, vilde det i nogen Grad være bestemmende for Talerens Stilling til Spørgsmaalet om at ansætte to Overlæger, om Udvalget kunde nævne Eksempel paa, at den nuværende Ordning var saa mangelfuld, at der maatte kræves en Forandring. Det syntes ikke klart at fremgaa af Indstillingen eller Forslaget, hvem Lægeraadet skulde sammensættes af, om det skulde være de 3 kommunale Overlæger, de

2ved Kommunehospitalet eller alle Byens Overlæger. De øvrige foreslaaede Ændringer fra det nugældende Regulativ var af mindre væsentlig Betydning. Taleren havde intet imod, at Husbestyrerinden, Oldfruen og Desinfektøren skulde ansættes af Byraadet, men saa iøvrigt ikke, hvorfor der skulde gøres Forandring i den hidtil brugte Praksis, at saadanne Pladser blev besat af Udvalget. Udvalget burde imidlertid ligesaavel have Indstillingsret til Desinfektørposten som til de andre Poster. Det vilde være meget betænkeligt at forhøje Taksterne for Sygehjælp, uden at det var en absolut Nødvendighed, saa det var meget glædeligt, at Udvalgets Flertal fastholdt den gamle Takst, 1 Kr. 70 Øre, for indenbys syge paa Fællesstue. Taleren vilde derfor meget fraraade Byraadet at følge Hr. J. C. Petersens Forslag om at forhøje denne Takst til 2 Kr. En saadan Forhøjelse vilde ikke se godt ud og heller ikke være rigtig. Principielt havde Socialdemokraterne den Opfattelse, at al Sygepleje skulde overtages af Staten; dette kunde man imidlertid ikke naa for Tiden, men at forhøje Prisen vilde være at gaa den modsatte Vej. Ogsaa for Sygekassernes Vedkommende vilde det være urigtigt at forhøje denne Takst. Det tiltalte ikke Taleren, at Betalingen for Brug af Sygevoغن blev foreslaaet sat op fra 1 Kr. til 2 Kr Naar man kunde tilskyde 1 á 2 Kr. daglig til syge, der laa i Maaneder paa Hospitalet, kunde man ogsaa lade den Krone til Vognen gaa med. Taleren vidste ikke, hvorledes Hospitalets Vognmateriel var, men skulde der gøres Forandring med Vognene, vilde han henstille, at man gjorde Forsøg med en Sygeautomobil.

Mikael Johansen fandt det kedeligt, at ikke hele Udvalget kunde gaa med til at forhøje Taksten for indenbys syge paa Fællesstue. Taleren vilde gerne bede Udvalget udarbejde en nøjagtig Statistik over, hvad hver Seng kostede Sygehuset pr. Dag; antagelig var det 15-

20 Kr., saa 1 Kr. 70 Øre var en meget lille Betaling. Den foreslaaede Takst for udenbys Patienter var ogsaa lav nok, da man dog i hvert Fald maatte have en saadan Betaling for disse, at Byens Udgifter ved dem blev dækket. Den Forhøjelse af 30 Øre, som Hr. J. C. Petersen foreslog, kunde selvfølgelig ikke tilnærmelsesvis give Balance, men i Tider som disse havde Byraadet Pligt til saa meget som muligt at forøge Indtægterne, og dertil kom, at hver Seng nu kostede langt mere, end da Taksten paa 1 Kr 70 Øre blev fastsat for vel henimod 30 Aar siden. I Stedet for at beholde denne lave Takst vilde Taleren hellere gaa med til at skænke et kontant Beløb til Sygekasserne.

Mousten udtalte, at det hidtil havde været god Skik ikke at sætte de almindelige Takster for højt op, og dette forekom da ogsaa Taleren at være forkert. Iøvrigt havde København, Frederiksberg, Aalborg, Odense og Randers lavere Takster end Aarhus. Hr. J. C. Petersens Forslag vilde betyde en Udgift paa 3000 Kr. for dem, der ikke var i Sygekasse, og paa 3000 Kr. for Sygekassemedlemmer. Hr. Mikael Johansens Beregning for Hospitalets Udgift til hver Seng var meget for høj. Dersom man ikke medregnede Forrentningen af Bygninger og Anlæg var Udgiften ca. 4 Kr. pr. Dag for Patient. At Taksten for udenbys Patienter ikke foresloges højere, var noget af Hensyn til Lægerne. Iøvrigt betød denne Post ikke meget. Hospitalet havde kun en Vogn. Hvis man ikke forhøjede Taksten, vilde Benyttelsen af den være billigere end af en privat Vogn, og man vilde saa ofte være uheldigt stillet, fordi Vognen hyppig ikke vilde være til Stede, naar der indtraf Ulykkestilfælde eller lignende. Taleren havde ikke mærket noget til Ulemper af kun at have 1 Overlæge, men han syntes, at det var naturligt at have en Specialist til medicinske Sygdomme. Lægerne var nu mere Specialister end i 1893, saa Kirurgerne havde næppe saa megen Indsigt i medicinsk Behandling som den Gang. Paastanden om at Lægerne skulde strides om Patienterne, var vist noget søgt, og for øvrigt bestemte Patientens Læge fra Byen og Patienten selv jo i nogen Grad, hvilken Afdeling der skulde benyttes. At Lægeraadet skulde dannes af de kommunale Overlæger stod tydeligt nok i Forslaget. Gik til 2. Behandling. Ændringsforslag indkaldtes til Torsdag den 26. ds. Kl. 12.

Uddrag fra byrådsmødet den 3. oktober 1912 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 316-1912)

Indstilling fra Sygehusudvalget angaaende Forslag til nyt "Regulativ for Aarhus Kommunes Hospitaller". - 2. Behandling.

Formanden meddelte, at Lægeforeningen

havde anmodet om at faa Lejlighed til at erklære sig angaaende Forslaget, og at Udvalget var enig

i, at det vilde være rettest at udsætte Sagens Behandling, til der forelaa Erklæring fra Lægeforeningen.

Sagen udsattes, og Udvalget bemyndigedes til at forhandle med Lægeforeningen.

Uddrag fra byrådsmødet den 17. oktober 1912 - side 2

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 316-1912)

Indstilling fra Sygehusudvalget angaaende Forslag til et nyt "Regulativ for Aarhus Kommunes Hospitaller". (Se Side 154). - 2. Behandling.

Til Forslaget var stillet følgende Ændringsforslag :

ad § 3. Forslag fra Formanden om at affatte Stk. 7 saaledes: "De lønnes overensstemmende med det for Kommunens Embeds- og Bestillingsmænd gældende Lønregulativ, for Tiden med den for Regulativets 1. Lønklasse fastsatte Løn 4000 Kr., stigende hvert 3 Aar med 500 Kr. til 6000 Kr." - Ikke tiltraadt af Udvalget.

ad § 3. Forslag fra Lægeforeningen for Aarhus og Omegn om, at næstsidste Stykke paa Side 3 affattes saaledes: "Han skal uden særligt Vederlag fungere som visiterende Læge med Konsultationslokale paa Marselisborg Hospital".

-Tiltraadt af Udvalget.

ad § 9. Forslag fra Simonsen om at fastsætte Betalingen for Befordring i Sygevoغن til 1 Kr. i Stedet for 2 Kr. - Ikke tiltraadt af Udvalget.

ad § 10. Forslag fra J. C. Petersen om at fastsætte Betalingen for indenbys Patienter paa Fællestue til 2 Kr. i Stedet for 1 Kr. 70 Øre.

-Ikke tiltraadt af Udvalget.

ad § 10. Forslag fra Lægeforeningen for Aarhus og Omegn om at affatte 4. sidste og 3. sidste Stykker saaledes: "Overlægerne maa ikke beregne sig særlig Betaling af indenbys Patienter, som - uden at nyde vederlagsfri Behandling i Henhold til Lov Nr. 43 af 31. Marts 1900 § 2, sjette Stykke, jfr. § 26 - ligger paa Fællesstue.

Opstaar der Meningsforskel om Størrelsen af Honoraret, bestemmer Sygehusudvalget Beløbets Størrelse". - Tiltraadt af Udvalget.

ad § 13. Forslag fra Simonsen om at ændre Paragrafen saaledes, at Byraadet efter Indstilling af Sygehusudvalget - ikke af Stadslægen - ansætter Første Desinfektøren, og at Udvalget ansætter Anden Desinfektøren og de

2 Portører, der skal fungere som Assisterter.

-Udvalget tiltræder Forslaget om, at de to Portører ansættes af Udvalget, men mener vedblivende, at det maa tilkomme Stadslægen at gøre Indstilling til Byraadet angaaende Ansættelsen af en Første- og en Anden-Desinfektør.

Formanden havde stillet Ændringsforslag med Hensyn til Overlægernes Løn, dels fordi han fandt det urigtigt at gøre Ændringer i Lønregulativet ved de specielle Regulativer, og dels fordi han mente det mindre heldigt at sætte Overlægernes Løn ned, netop naar man ønskede at faa de bedste Kræfter. Ganske vist kunde det siges, at Overlægerne kunde drive privat Praksis ved Siden af, men det vilde dog sikkert være urigtigt ligefrem at give dem Anvisning dertil. Da Lægeforeningen ikke havde støttet Ændringsforslaget, skulde Taleren tage dette tilbage.

Jakob Jensen mente, at naar Kommunen nu lavede 3 nye Overlægestillinger, var dette i sig selv et saa udmærket Tillæg for Lægerne, at de næppe ønskede det bedre. Iøvrigt var Lønnen jo kun en Brøkdel af de vedkommende Lægers Indtægt. Det forbavsede Taleren, at Formanden vilde have, at Byraadet skulde holde sig til Lønregulativet, hver Gang en ny Plads blev oprettet; thi paa den Maade kom man jo aldrig til gode Forhold i Lønregulativet.

Formanden kunde ikke indrømme, at man forud kunde vide, at Lønnen kun blev en Brøkdel af vedkommende Overlæges Indtægt. Maaske blev det en Brøkdel for dens enes Vedkommende, maaske ikke for den andens. Endelig syntes det ogsaa rimeligt, at man i social Henseende stillede Overlægerne blandt Kommunens første Funktionærer, ligesom det ogsaa maatte bemærkes, at hver af de 3 Overlæger fik en Afdeling, der var større end f.

Eks. de københavnske Overlægers Afdelinger.

Jakob Jensen ansaa Lægernes Organisation for saa stærk og vaagen, at den nok kunde varetage Lægernes Interesser, saaledes at Byraadets Formand ikke behøvede at presse Udgifterne unødigt højt op.

Mousten meddelte, at Udvalget havde foretaget en Del redaktionelle Ændringer i Udkastet til Regulativet, samt at en af Reservelægerne foreløbig maatte bo udenfor Kommunehospitalet, fordi man savnede Bolig til ham der. Ved Sagens første Behandling havde Taleren glemt at gøre opmærksom paa en lille Forandring med Hensyn til Regulativets Bestemmelser om Obduktion. Efter det gamle Regulativ maatte Obduktion ikke foretages uden med Samtykke fra den afdødes Familie, hvorimod Overlægerne efter det ny Regulativ vilde være berettigede til at foretage Obduktion, med mindre der fra de nærmest paarørendes Side blev nedlagt Indsigelse der imod. Udvalget kunde tiltræde Hr. Simonsens Forslag med Hensyn til Ansættelsen af Desinfektionspersonalet for saa vidt angik de to Portører, der skulde fungere som Assisterer ved Desinfektionen, men det mente vedblivende, at Stadslægen som Epidemilæge burde tages paa Raad med ved Ansættelsen af Første og Anden Desinfektøren. Ligeledes maatte Udvalget overfor Hr. Simonsens andet Ændringsforslag, angaaende Nedsættelse af Betalingen for Benyttelse af Sygevoغن, fastholde sit oprindelige Standpunkt, mest af praktiske Grunde. Dels kunde de fleste helbredede Patienter nok gaa til deres Hjem, og dels burde Prisen for at benytte Sygevoغن ikke være billigere end Benyttelse af et privat Køretøj, eftersom det vilde være heldigst at have Sygevoغن saa meget hjemme som muligt for at have den til Disposition, naar den virkelig behøvedes f. Eks. ved Ulykkestilfælde eller lignende. Lægeforeningens Ændringsforslag til §

3var kun af redaktionel Art og tilsigtede ganske, hvad der var Udvalgets Mening. Lægeforeningens andet Ændringsforslag angik Overlægerne Honorar for udenbys Patienter og Patienter paa Enestue. Efter Forslaget til Regulativ maatte der kun tages særlig Betaling af disse Patienter for Operation, men Lægeforeningen foreslog den paagældende Bestemmelse udvidet til ogsaa at gælde anden Sygebehandling, saaledes at den ogsaa fik Betydning for Overlægerne ved den medicinske Afdeling og ved Marselisborg Hospital. Efter Udvalgets Mening var der intet at sige til, om Overlægerne fik Ret til at tage Honorar af udenbys

Patienter, endtendissee laapaa Fællesstueeller

Enestue. Noget anderledes stillede detsigmaaske med Hensyn til indenbys Patienter paa Enestue, men da Lægeforeningen ellers intet Forslag stillede, kunde Udvalget godt tilraade Byraadet at vise sig imødekommende overfor Foreningen paa dette Punkt. I Anledning af Formandens Udtalelse om, at hver af Overlægerne fik større Afdelinger end Overlægerne i København, skulde Taleren oplyse, at paa det ny Hospital i København kom hver Afdeling til at omfatte 240 Patienter, og at en Afdeling iøvrigt almindelig var paa ca. 150 Patienter, men at Afdelingerne her hver kun blev paa ca. 100 Patienter. Det ideelle var selvfølgelig at lønne Lægerne saaledes, at de ikke maatte have privat Praksis, men det kunde der jo ikke være Tale om. Taleren havde iøvrigt det bestemte Indtryk, at ingen Læge vilde undlade at søge Pladserne for Lønnens Skyld. Sluttelig forelagde Taleren Udvalgets Indstilling, saaledes som den er aftrykt Side 157.

Simonsen fandt den af Lægeforeningen foreslaaede og af Udvalget tiltraadte Ændring med Hensyn til Overlægernes Ret til at indlægge private Patienter paa Enestue urigtig og mente, at den kunde medføre uheldige Konsekvenser. Ganske vist skulde disse Patienter betale den for Enestue fastsatte Takst, men da der ingen Grænse fandtes for, hvor mange Patienter Overlægerne saaledes maatte indlægge til privat Behandling, kunde der opstaa ret uheldige Forhold, idet det jo meget godt kunde tænkes, at Patienter paa Fællesstue nødvendigvis maatte indlægges paa Enestue. I saa Tilfælde vilde Spørgsmaalet være, om man, hvis Enestue ikke var disponibel, kunde være sikker paa, at de private Patienter blev flyttet bort. Helst saa Taleren, at Lægernes private Patienter blev henvist til private Kliniker, men i hvert Fald burde det være en Forudsætning, at den private Praksis, Lægerne kunde skaffe sig paa Hospitalerne, blev stærkt begrænset. Taleren skulde dog intet Ændringsforslag stille i saa Henseende, da han var klar over, at Forholdet blev, som Udvalget mente. Af samme Grund skulde Taleren trække sit Ændringsforslag med Hensyn til Taksten for Benyttelse af Sygevoغن tilbage, idet han meget beklagede, at Udvalget ikke havde kunnet tiltræde det. Det ideelle paa dette Omraade vilde være, at man havde en Ambulance, som altid stod til gratis Afbenyttelse. Efter det foreliggende kunde det altsaa betragtes som afgjort, at der skulde være 2 sideordnede Overlæger ved Kommunehospitalet. Taleren skulde ikke atter omtale de Ulemper, der efter hans Mening kunde opstaa heraf, men kun udtale det Haab, at Forhandlingen om dette Spørgsmaal maatte bevirke, at man blev fri for Klager, som Følge af denne Ordning, og at Overlægerne vilde tage ethvert skyldigt Hensyn til Patienterne, saa vi her ikke fik en Strid som den, der fandt Sted mellem et Par københavnske Lægekapaciteter for et Par Aar siden. Taleren

maatte endelig beklage, at Udvalget kun delvis havde kunnet tiltræde hans Ændringsforslag med Hensyn til Desinfektionspersonalets Ansættelse. Han skulde nu tage Ændringsforslaget tilbage, men vilde i Henhold til Sygehusudvalgets Formands Udtalelse om, at Stadslægen burde tages paa Raad med ved Besættelsen af disse Pladser, erstatte det med følgende Forslag: "I § 13 under Afsnittet om Desinfektørerne ændres 1. Linie til: "Efter Stadslægens og Udvalgets Indstilling ansætter . . . " Man havde alle Vegne fra nok, der søgte at indskrænke det kommunale Selvstyre, saa Byraadet burde ikke selv lade Magten glide over i Embedsmændenes Hænder.

Mousten havde for sit Vedkommende intet imod og tænkte heller ikke, at Sundhedskommissionen havde noget imod at tiltræde den af Hr. Simonsen sidst stillede Ændring til § 13. Taleren beklagede for saa vidt ogsaa, at man var nødt til at forhøje Taksten for Benyttelse af Sygevoغن; for Indtægts Skyld spillede Forhøjelsen heller ikke nogen større Rolle, det betydningsfulde var, at Vognen kun blev benyttet i de Tilfælde, hvor det var højst nødvendigt. Indtil for faa Aar siden fik Overlægen Betaling for alle Patienter for Operation, men derfor kunde man dog næppe sige, at alle Patienter, der blev opereret, var Overlægens private Patienter. At Hospitalerne skulde blive overbefolket af private udenbys Patienter, var der sat en Stopper for ved Bemærkningen i Indledningen til Regulativet om, at Hospitalerne var bestemt til Optagelse af syge fra Aarhus Kommune.

J. C. Petersen maatte fastholde sit Ændringsforslag om, at den almindelige Betaling blev forhøjet til 2 Kr. Den Pris, der nu afkrævedes, var blevet fastsat for ca. 30 Aar siden, og man havde vel den Gang anset den for en passende Pris, men nu var Forholdene paa dette Omraade ligesom paa alle andre ganske anderledes. Maaske burde denne Takst endda være endnu noget højere end 2 Kr., men da der dog var noget i den Betragtning, at de sunde burde støtte de syge, skulde Taleren ikke foreslaa at gaa videre.

Jakob Jensen skulde gerne indrømme, at det var mange Aar siden, at den almindelige Betaling var blevet sat til 1 Kr. 70 Øre, men i den mellemliggende Tid havde man ogsaa faaet en anden Opfattelse af Samfundsforholdene, som gik ud paa, at de raske endnu mere skulde hjælpe de syge. Derfor var det naturligt, at Prisen blev staaende. Taleren var da ogsaa sikker paa, at alle Borgere gerne gav deres Bidrag til at støtte de syge. Han skulde ikke bebrejde Hr. J. C. Petersen at have stillet Forslaget, men han troede dog, det vilde stemme bedst med Hr. J. C. Petersens indre Opfattelse, at man blev ved den gamle Pris, og han vilde derfor henstille til ham at tage Forslaget tilbage.

Det foreliggende Regulativ vedtoges med de af Lægeforeningen foreslaaede Ændringsforslag. J. O. Petersens Forslag med Hensyn til Affattelsen af § 10 I forkastedes. Formanden tog sit Ændringsforslag tilbage; ligeledes Simonsen efter at der med Hensyn til Affattelsen af § 13, Bestemmelserne om Desinfektørerne, efter Ordene "Efter Stadslægens var tilføjet "og Udvalgets". Derhos vedtoges Udvalgets Indstilling i Skrivelse af 14. f. M. (Se Side 157).

Uddrag fra byrådsmødet den 13. februar 1913 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 316-1912)

Skrivelse af 6. Februar 1913 fra Indenrigsministeriet om, at det for sit Vedkommende har stadfæstet det ny Regulativ for Aarhus Kommunes Hospitaler, dog saaledes, at det i Regulativets § 14, sidste Stykke, maa tilføjes, at Indenrigsministeriets Samtykke udkræves til Forandringer i Regulativet.

Til Efterretning.

